НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА
КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:
ЗА СРБИЈУ . . . . . 6 дин. месечно
ОД ЈЕДНОГА БРОЈА . . . . . 0·40 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 дин. месечно

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:
Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ћирић.

Број 146 | НЕДЕЉА 5 МАЈА 1891 | Година I

105 САСТАНАК

24 марта 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК
Димитрије Катић

СЕКРЕТАР
Љуб. П. Ћирић.

(НАСТАВАК)

(Закон о штампи: А. Васиљевић)

То се противи самоме принципу власти и то не може тако да буде. Ја мислим да сваки мора следовати позиву суда, и да не гледа, да ли су метуте све формалности, које се по закону траже. Ја мислим да је то јединствен закон у свету, где се мене да не мора неко доћи кад га власт позива, ако у томе позиву нису испуњене све формалности. Овај је додатак, господо, неоправдан и иде против ауктортитета самога суда и саме власти.

Министар ун. дела Јован Ђаја — Господин предговорник рекао је да нигде у свету нема овакве одредбе. То не стоји. Ја имам при руци француски закон о штампи, где од речи до речи стоји: да се у позиву мора прецизно рећи због чега се уредник зове, и ако нису све формалности закона испуњене, онда он не мора да следује. Дакле, не стоји то да нигде у свету нема такога закона и такве одредбе, већ да такве одредбе има и у другим државама. И ово је баш од речи до речи узето из француског закона о штампи.

Милан Мостић — Ја налазим да је примедба, коју је учинио г. Алимпије Васиљевић, свршено неумесна и противи се слободној штампи. Ако не би биле поменуте све ове формалности, које треба да буду испуњене, па да неко од одговорних — уредник или ко други — буде позван на одговор, онда би их суд могао сваки час потрзати и тиме би уреднике могао да кињи, јер он кад би и то хтео да сваког дана позива уредника и да овај на позив мора следовати и тамо чекати и дангубити, онда би се он морао куртализавати и листа и редакције. Може га суд позвати и не примити га чим дође, већ оставити га да чека у суду 2, 3 сата па тек му онда казати: идите, добићете други позив за сутра, и ако, на тај позив не пристане, онда ће бити кажњен. Ја мислим да ово треба да остане, иначе нема од слободне штампе ништа.

Живан Живановић — И ја мислим да је ово баш у интересу онога, који пише а у првом реду у интересу уредника, јер он кад зна за шта се хоће, онда ће он да се спреми да одговори кад оде на позив у суд. (Одобравање).

Председник — Претрес је свршен. Ко је за то да се чл. 45 прими како га је известилац прочитао нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је Скупштина усвојила чл. 45.

Известилац прочита чл. 46.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани чл. 46? (Усваја).

Известилац прочита члан 47.

Радисав Митровић — Код овога члана ја сам и на првом читању учинио једну примедбу и тај је члан враћен у одбор да се поправи, а сад видим да није ништа поправљено. У овоме члану каже се, да ће суд морати првога дана саопштити тужбу туженоме. Узмите да тај оптужени живи у срезу и у месту, које је удаљено од места суда 6—8 или 10 сати, одкуд може суд да му првога дана саопшти тужбу, сем ако се мисли да се овај члан пише за оне који живе у месту, где је суд. И ја сам био срећан или несрећан, узмите како хоћете, да одговарам за штампарске преступе и не би ми то толико досадила осуда колико ми је досадило, што сам морао често да идем у суд на позив за свако саопштење. И ако ме је доцније суд ослободио од кривице, опет сам за то довољно кажњен, пошто сам 8—10 пута суду дошао путујући по 12 сахати пута. Према овоме ја мислим, да треба да нађемо лека и томе, те да се не мора сваки час позивати, те да се саопшти решење, те акт какав и т. д. него да му се ово саопштавање врши преко истражног судије. Ја сам саставио један предлог и према томе предлогу овај би члан гласио овако: „Кад решење о стављењу под суд постане извршно, државни тужилац даће одмах и најдаље за три дана суду тужбу, коју ће суд првога дана саопштити оптуженом. *Ако оптужени није у месту суда, ово саопштење, као и саопштење свију решења по овим кривицама, вршиће се преко надлежног истражног судије односно среског начелника. Суд ће* од дана саопштења тужбе најдаље за 10 дана претрес за суђење одредити."

Ја мислим да је са свим оправдано и умесно да се ово дода овоме члану и молио би Скупштину да и она то прими.

Известилац — Одиста г. Радисав учинио је ту примедбу код овога члана приликом првога претреса и ми смо је усвојили и исправка је учињена. Сва је ствар у томе што је погрешно читана редакција тога члана, и оне речи: „најдаље за 3 дана" стављене су погрешно у првом ставу а треба у другом, да ће суд најдаље за 3 дана саопштити тужбу оптуженоме. А ја држим да суд може за три дана саопштити оптуженом и у најудаљенијем месту преко исљедног судије или среског начелника.

Живојин Величковић — Члан 47. у вези је са чл. 41. овога пројекта законског и наша је дужност не само осп-

гурамо слободу штампе благим казнама, него да заштитимо и право појединаца, који могу бити неправедно путем штампе нападнути. У вези с оним што сам мало час код чл. 41. казао, имам и овде да приметим, да право приватног тужиоца престаје чим он тужбу суду преда, али никаквом мером није осигурано да праведан захтев приватног тужиоца може бити остварен; јер нису предвиђене последице законске шта ће судију — држ. тужиоца — постићи, ако он не изврши своју дужност, ако тужба његова не дође ни за то време од три месеца, или тек онда кад је кривица застарела.

Ја сам то и мало час у говору напоменуо, и г. министар је на то казао, да би то било немарно вршење службе. На против, господо, ја држим, да то није „немарно вршење службе", него је то преступ, злоупотреба и као *таква* треба да се казни јаче, за то држим, да треба за тај случај предвидети једну меру казне, која ће императивно дејствовати на судије, и на државног тужиоца, јер по начелу нашег кривичног поступка суд не може судити никакву кривицу, ако од државног тужиоца није подигнута тужба, што значи, да држ. тужилац, нехтејући дати суду тужбу, — увек и најјасније право прив. тужиоца може да изгра. С тога држим, кад овај члан 47. стоји у органској вези с чланом 41. онда треба и њега вратити у одбор.

Радисав Митровић — Имам само да одговорим г. Ђирићу на оно што рече да се може за три дана саопштити оптуженом тужба и у најудаљенијем месту. Мени се чини, господо, да то није довољан рок, јер узмите, господо, да суд треба да то саопштење чини преко полицијске власти или преко иследног судије. Полицијска власт треба да пошље позив, и врло лако може се десити да не нађе оптуженога код куће и не може тужбу одмах да му саопшти, па чак и после три дана, дакле може да прође и 5—6 дана па тек да се може саопштење да учини. Али ипак, пошто је г. известилац примио мој предлог да се саопштење чини преко среског начелника или среског судије, ја сам задовољан.

Известилац — Ја примам, да се овај члан врати у одбор, и да га према изнесеним примедбама поправимо.

Коста Борисављевић — Мени се чини, господо, да би баш незгодно било усвојити, да се саопштавање врши преко иследног судије а нарочито незгодно преко полицијске власти. Кад се иде на то, да се брзо иследује и пресуђује, онда ја мислим да је најбоље да то саопштавање сам суд врши. Ја држим да је то далеко боље, па макар оставили и дужи рок, него да се то врши преко иследног судије и полицијске власти, јер би тим начином многе штампарске кривице застарevале и томе не би било краја.

Односно онога што реч г. Величковић да треба одредити и неке казне за државног тужиоца и судије, ја држим да нема никаква смисла. Постоји закон о судијама, а ми смо донели измену законску да министар сваког судију, који неће да врши своју дужност, може да казни месечном платом. Дакле, не треба никаквих нових мера за судије, ако неће да врше савесно своју дужност. Према томе држим да нема потребе поред казни, које су законом одређене, још неке одређивати.

Председник — Пошто се чл. 47. враћа у одбор, то се прекида претрес о њему.

Известилац прочита чл. 48.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани члан 48? (Прима).

Известилац прочита чл. 49.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани члан 49? (Прима).

Известилац прочита чл. 50.

Симо Костић — Овде стоји против пресуде нижег суда може се изјавити незадовољство, и т. д. Ја мислим да треба да стоји против решења. Прво или да се донесе решење о стављању под суд, па тек онда долази пресуда. То је дакле омашка једна, и треба да се исправи.

Председник — Стављам на гласање чл. 50. Ко је за то да усвоји нека изволи седети, а ко је противан, нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је усвојен.

Известилац прочита чл. 51.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани члан 51? (Прима).

Известилац прочита чл. 52.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани члан 52? (Прима).

Известилац прочита чл. 53.

Радисав Митровић — Овим законом одређује се застарелост за кривице штампарске. Та застарелост разно је тумачена. Ја бих био мишљења да се у овај члан унесе она допуна из закона о штампи од 1881 год. да прекидање застарелости овде нема места. Ова би допуна била нужна с тога, да се дуго те ствари не развлаче, јер као што видите оставили смо мање рокове и за изјављивање жалбе и за саопштавање тужбе и за решења, а међутим те кривице штампарске могу се извидети и пре три месеца. И за то држим да треба усвојити, да нема места прекидању застарелости, а тиме учинити, да не тумаче ту застарелост једни на један начин а други на други начин. Ја бих молио да се ова допуна усвоји, и молим 10 посланика да ме потпомогну. (Не потпомажу га).

Председник — О предлогу г. Радисава не може бити говора, јер није потпомогнут.

Милан Мостић — Ја мислим, господо, да је врло потребно да се овде назначи разлика у величини застарелости између застарелости, која се односи на саму кривицу и застарелости, која се односи на право подизања тужбе. Ја разумем овај члан овако. Кад се у њему каже: да кривице застаревају за 3 месеца то значи: од дана, кад су учињене ако за три месеца не постане пресуда извршна, да је с тим кривицама онда апсолутно свршена та застарелост. Ако та предложена одредба остане, ја сам уверења да се неће казнити ни десети део кривица учињених штампом.

Ко прати судску процедуру, ко зна шта је све у надлежност судовима стављено, ма како да је се законодавац бринуо, да се кривице штампом брже иследују, ја колико познајем судски посао, ја у напред смем изјавити, да неће бити ни један десети део кривица кажњен, него ће већином дела застаревати. Најзад треба да се вратимо на претходни члан, а то је 50, у коме се каже: да незадовољство или жалба заједно с актима спровешће се за 24 сахата вишем суду, који ће решити као журну ствар за 10 дана по пријаму. Ту често има природне немогућности и ви не можете казнити ни председника ни судију, за то што није послао акта за 24 сахата. Кад судија шаље акта вишем суду у суду треба да се препише пресуда, треба да се препише списак акта, треба да се састави писмо, а ја знам често пута, као што сам сам имао прилике по кривицама штампарским — има акта која износе по 10 табака. Је ли то могућно преписати за 24 сата. За цело да није и ви не можете казнити судију, јер за 24 сата апсолутно је немогуће свршити такав један посао, а нарочито кад се има у виду да су судије дужне да раде непуни осам сати, с тога тражим и предлажем да се повуче разлика између застарелости, која се односи на саму кривицу и застарелости, која се односи на право подизања тужбе. Ја бих, господо, казао овако: да право подизања тужбе застарева после три месеца а застарелост саме кривице после 6 месеци. Дакле, ако после 6 месеци не постане пресуда извршна, онда престаје разговор о кривици. За 6 месеци држим поред тога што је судовима дат и други хитан посао, држим да ће моћи и ове ствари свршавати и у опште да ће се добар резултат постићи. Ја бих молио 10 посланика да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Министар унутрашњих дела Јован Ђаја — Према изјављеном расположењу Народног Представништва, кад није потпомогнут предлог г. Радисава Митровића, излази да и Скупштина заступа оно исто гледиште, које сам и сам заступао у питању о застарелости. Као што је познато, господо, у крив. зак постоје одредбе о застарелости и те опште одредбе јесу начелне одредбе и оне вреде за све друге законе, у којима се

о застарелости говори. С тога ја мислим да би била јаснија редакција овога члана кад би се казало: кривице учињене против одредаба овога закона застаревају за 3 месеца од дана кад су учињене према §§-има 57. 58. и 59. крив. зак. Тамо у тим §§-има одређује се кад се застарелост почиње, и кад се прекида. Ја држим да кад се ова допуна унесе у овај члан, онда неће бити никакве сумње и тада отпада све оно што је г. Мостић казао.

Сима Костић — Ја сам имао пуно права кад сам код чл. 41. казао да стоји у вези са чланом 53. и зато сам казао да се тај члан врати одбору, те да се прдцизно одреди кад почиње ова застарелост.

Васа Манојловић — Ова одредба чл. 53., која говори о застарелости, по моме мишљењу оправдана је а разлози г. Мостића не стоје. Ја држим да би требало усвојити разлоге, које је г. министар унутрашњих дела изнео, да се застарелост рачуна по одредбама крив. закона, али не спомињати ништа више. Баш овако како је редигован овај члан, застарелост се најбоље и најтачније има разумети. Све друго могло би застарелост доводити у сумњу. По овом члану застарелост се има рачунати три месеца од последње радње, јер и у грађ. и крив. законику говори се о општој застарелости, а код овога става има се разумети застарелост после предате тужбе, одређеног рочишта, изречене пресуде или у опште од последње радње. Међутим ако ви одредите дан тужбе да се рачуна рок за почетак застарелости, онда би се изиграо овај закон о брзом суђењу ових штампарских кривица и стога ја држим да је правилније да остане као што је на првом читању усвојено, јер ће се тек тако постићи циљ.

Милан Мостић — Оно што сам мало пре предложио морам признати да је врло фино и суптилно правничко питање и ја бих од мога предлога одустао под том погодбом, да се овај члан врати одбору те да га он редигује.

Известилац — Примам предлог.

Председник — Пошто известилац прима да се овај члан врати одбору, то ће се тако и учинити.

Известилац прочита члан 54.

Председник — Прима ли Скупштина чл. 54.? (Прима).

Известилац прочита члан 55.

Председник — Прима ли Скупштина члан 55? (Прима)

Молим Господу из одбора за закон о штампи да после подне сврше оне чланове, који су му враћени, како би овај закон могао доћи идуће седнице на претрес. Сад је на реду извештај одбора за премештај општине креманске из ужичког у златиборски срез.

Известилац Лаза Милосављевић прочита:

Народној Скупштини

Предлог г. министра унутрашњих дела односно да се општина Креманска, која је у срезу и округу ужичком одузме из истог среза и прида срезу златиборском окр. ужичког.

Изабрани одбор проучио је поднешени му предлог и нашао, да су испуњени сви услови закона и с тога одбор одобрава, да се може општина Креманска од среза ужичког одвојити и придодати срезу златиборском; па исти одбор моли и Народну Скупштину да и она изволи исто решење усвојити.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђурђе П. Ђоровић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Лаза В. Милосављевић

ЧЛАНОВИ:
Ст. Виденовић, Лазар Ј. Лазаревић, А. Л. Прокопијевић.

Председник — Тражи ли ко реч да говори о овом предлогу? (Не тражи). Пошто нико не тражи реч, стављам на гласање: ко је за то да се прими мишљење одбора нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе). Објављујем да је Скупштина усвојила мишљење одборово. Исти одбор проучио је предлог министра унутрашњих дела, да се село Чукуровац одвоји од среза моравског и прида срезу расинском.

Известилац прочита:

ИЗВЕШТАЈ
Народној Скупштини

Одбор, који је изабран да прегледа предлог, да се села Кумна и Љутан могу одвојити од своје досадање општине Јастребичке и село Чукуровац од општине частинске у срезу моравском окр. крушевачког, па сва три да образују за себе општину под називом општина „Кулинска".

Одбор је исти предлог прегледао и пошто је нашао да су сви законски услови испуњени, који се траже за одвајање села и образовање нових општина одбор је решио да се могу села Кумна, Љутина, Чукоровац одвојити од својих општина и за себе образовати нову општину под називом Кулинска.

На исти одбор моли и Народну Скупштину да и она изволи ово решење одбора усвојити.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђурђе П. Ђоровић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Лаза Милосављевић

ЧЛАНОВИ:
Ст. Виденовић, А. Ј. Лазаревић, Триф. Милојевић.

Председник — Решење по овом предлогу може доћи на дневни ред идуће седнице. На реду је извештај финансиског одбора о завршном рачуну за зајам жељезнички и за откуп монопола соли.

Известилац Ј. Ж. Јовановић прочита рачун и мишљење Главне Контроле; за тим прочита:

ИЗВЕШТАЈ
Народној Скупштини

Одбор финансијски усвојио је закључан рачун од шест милиона динара за откуп монопола соли, који је Главна Контрола под Бр. 4861 од 9. марта тек. год. а на основу чл. 119. Устава упутила преко мин. финансија Народној Скупштини, — па је нашао, да је зајам на основу закона и уговора утрошен на намењен циљ.

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да га она изволи усвојити и примити знању.

19 марта 1891 год.
у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ран. Б. Тајсић

ИЗВЕСТИЛАЦ.
Ј. Ж. Јовановић

ЧЛАНОВИ:
П. Срећковић, Милан Ђ. Ђурић, Р. С. Поповић, Мил. Марковић, Јов. С. Јовановић.

Председник — Тражи ли ко реч да говори? (Не тражи) Пошто нико не тражи реч, стављам на гласање. Ко је за то да се извештај одбора прими нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе). Објављујем да је Скупштина једногласно усвојила извештај одбора.

Изволте чути други извештај одбора о завршном рачуну.

Известилац прочита: предложени рачун и мишљење Главне Контроле за тим

ИЗВЕШТАЈ
Народној Скупштини

Одбор финансиски прегледао је закључен рачун о утрошеном зајму 5% жељезничке ренте од 1890. год. за откуп и експлоатацију српских државних жељезница, датиран под 20.

октобром 1890. год., који је Главна Контрола преко г. министра финансија а на основу 119. чл. Устава упутила Народној Скупштини по акту Бр. 3818 од 27. фебруара 1891. — па је нашао, да га треба усвојити.

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да га и она изволи усвојити.

19 марта 1891 год.
Београду

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ранко Б. Тајсић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Ј. Ж. Јовановић

ЧЛАНОВИ ОДБОРА:
П. Срећковић, Милан Ђ. Ђурић, Р. С. Поповић, Мил. Марковић, Јов. С. Јовановић.

Председник — Стављам на гласање. Ко је за то да се усвоји мишљење одборово нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). Објављујем да је Скупштина усвојила извештај одборов.

Са овим је исцрпљен данашњи дневни ред. Председништво налази да сутра не треба одређивати седницу с тога, што је сутра велики празник и што има посланика који ће сутра да се причесте. Данашњу седницу закључујем а другу одређујем прекосутра у 8 часова пре подне. На дневном реду биће други претрес закона о јавним зборовима, други претрес закона о порези, други претрес предлога г. Димитрија Илијановића да се заплањски срез укине и одговори г. г. министра унутрашњих дела и грађевина на питања и интерпелације.

Састанак је овај трајао до 1 часа по подне.

---

106 САСТАНАК

26 марта 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК
Димитрије Катић

СЕКРЕТАР
Ранко Петровић

Почетак у 8 часова пре подне.

Присутни г. г. министри: финансије, унутрашњих послова, правде, спољних послова.

Председник — Отварам 106 састанак. Изволте чути протокол 105 састанка.

Секретар В. Младеновић прочита поменути протокол.

Радисав Митровић — Код члана 38 тач. 3. зак. о штампи, ја сам учинио примедбу, да треба да се дода да није слободно штампање несвршених акта грађанских парница. Известилац усвојио је ту моју примедбу, међутим секретар у протоколу ставио је, да је овај члан усвојен по предлогу одборском. Ја молим да се то исправи.

Секретар В. Младеновић — Примам ту исправку.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани протокол? (Прима).

Изволте чути молбе и жалбе.

Секретар Р. Петровић чита:

Турео Рамић из Лешнице у ср. јадранском окр. подринског жали се на министра народне привреде.

Сељани Радовачке општине у ср. црногорском окр. ужичког, жале се на среску власт због ушоравања села.

Таса Марковић, трговац из Свилајнца, моли да му се плати кирија за дућан, у коме је за време рата 1876 била канцеларија начелника станице и управника магацина.

Сима Пешић из Баље, моли да му се врате акта приложена молбама од 1887 и 1890 године.

Сељани из Дуге Пољане, у ср. заплањском окр. топличког, моле да им се опрости дуг окружној штедионици, или бар интерес.

Јефта Петровић, опанчар са Уба, моли да му се плати казан, узет у 1876 г. за време рата.

Председник — Све ове молбе и жалбе упућују се надлежном одбору.

Изволте чути извештај одбора финансиског о накнадним кредитима.

Известилац Јоца Ж. Јовановић чита:

Народној Скупштини.

Извештај из одбора финансиског

I.

Одбор финансиски разгледао је предлог г. министра унутрашњих дела, којим предлаже, да се утрошених више 57.759 дин. и 46 пара на струци санитетској накнадно одобри за 1890 годину, па је нашао, — да ово треба одобрити.

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да и она изволи одобрити.

II.

Одбор финансиски прегледао је предлог г. министра правде, да се више утрошених 1200 дин. за 1890 годину на плату послужитеља по струци мин. правде накнадно одобри, — па је нашао да треба ову суму одобрити.

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да и она изволи одобрити.

III.

Одбор финансиски проучио је предлог г. министра правде којим тражи, да му Народна Скупштина одобри кредит од 50.000 дин. утрошених на плату истражних судија, њиховог особља и друге трошкове у 1890 години. Пошто у буџету за исту годину није предвиђена партија за истражне судије и др., јер је закон после одобреног буџета изашао, то је фин. одбор мишљења, да треба овај предлог одобрити, па моли и Народну Скупштину, да и она исти усвоји.

IV.

Одбор финансијски расмотрио је предлог г. министра правде, па је нашао, — да поред суме у 370.000 дин., која је одобрена буџетом за 1890 год. на храну и издржавање судских притвореника, као и на издржавање осуђеника у казненим заводима, — да треба одобрити тражени накнадни кредит из државне касе од 155.000 дин. за покриће трошкова горње поменуте партије до краја 1890 године.

С тога је част одбору предложити и Народној Скупштини, да и она исти предлог усвоји.

V.

Одбор финансијски проучио је предлог г. министра привреде, па из наведених разлога у предлогу мишљења је, да се министру привреде одобри, да може из државне готовине изузети суму од 37.474·69 дин. за исплату неисплаћених рачуна од ранијих година за набављени материјал телеграфски, штампање књига и бланкета по струци телеграфској, поред суме буџетом за то одобрене му од 30.000 дин., на издатак показати у рачунима свога расхода за 1890. годину.

С тога фин. одбор предлаже Народној Скупштини, да и она изволи овај предлог усвојити.

VI.

Одбор финансијски размотрио је предлог г. министра војног, па је мишљења, да се издатак у 4020·20 дин., који је учињен у пр. рач. години на име хране дупло увећаног оброка за појединце, за официре и војне чиновнике, који су се налазили у логору на бањичком пољу код Београда, може подмирити из кредита одобреног буџетом за 1890 год. а из опште партије профијантских потреба.

Одбор финансиски предлаже, да и Народна Скупштина ово мишљење а и предлог министров усвоји.

VII.

Одбор финансиски прегледао је предлог председника министарског Савета, министра иностраних дела и мишљења је:

Да се решење министарског савета од 10 маја и 6 септембра 1889 год. може одобрити, којим се председнику министарског Савета, министру иностраних дела, одобрава кредит у суми 60.000 дин. на подмирење трошкова око народне светковине косовског споменика и миропомазања Његовог Величанства Краља Александра I., и да овај издатак падне на терет готовине државне касе.

Част је одбору финансијском да Народној Скупштини предложи, да исти предлог председника министарског Савета, министра иностраних дела усвоји.

VIII.

Одбор финансијски проучио је предлог г. министра привреде, па је према наведеним разлозима у предлогу мишљења, да се министру народне привреде одобри, да у рачунима својих расхода за 1889 год. може показати и 46.407·72 дин. колико је више издато на набавку и оправку кола и прибора, за набавку коња, храну коња поштанских, пренос међународне и амбулагивне поште, поред суме буџетом одобрене и суме према закону за изравнање рачунске са календарском годином у 256.666·66 дин.; сем тога да може из државне готовине за 1890 годину изузети 50.918·26 дин. ради исплате неисплаћених рачна и извршење обрачуна са касом министарства војног, поред суме, која му је по овој партији буџетом за 1890 годину у 220.000 дин. одобрена, па издатак покаже у рачунима расхода за 1890 г.

С тога је част фин. одбору предложити Народној Скупштини, да и она овај предлог усвоји.

IX

Одбор финансиски разгледао је предлог Председника Министарског Савета, министра иностраних дела, па из наведених разлога у предлогу нашао је:

Да се решења Министарског Савета од 13 Јуна и 14 Августа 1889 г., којима се министру иностраних дела увеличавају кредити и то: на канцелариске трошкове са 4000 дин. и на ванредне трошкове и достојније заступање државних интереса са 100000 динара, могу одобрити, с тим да издаци ови имају пасти на терет државне касе.

С тога има част предложити Народној Скупштини, да изволи предлог Председника Министарског Савета, Министра иностраних дела усвојити.

20 марта 1891 год.
у Београду.

ПРЕДСЕДНИК фин. ОДБОРА
Ранко Тајсић
(има одвојено мњење).

ИЗВЕСТИЛАЦ
Јов. С. Јовановић

ЧЛАНОВИ ОДБОРА:
Мил. Марковић, Милан Ђ. Ђурић, Д. Ћирковић, Јов. Ж. Јовановић, Р. С. Поповић, Др. Ст. Нешић.

Председник — Претрес овога извештаја ставља се сутра на дневни ред.

Изволте чути још један извештај одбора финансиског.

ИЗВЕШТАЈ

Народној Скупштини

Одбор финансијски разгледао је предлог г. министра војног и донео ово решење:

»Овлашћује се министар војни, да из кредита, који је законом о привременом прирезу за ванредне војне потребе од 17 Априла ове године одобрен, може утрошити потребну суму новаца за набавку војничких шињера и капа за војнике и старешине I. позива народне војске«.

Одбор је једногласно о овоме питању усвојио горње решење, па му је част предложити Народној Скупштини, да га и она изволи усвојити.

17. Априла 1891 год.
Београд.

ПРЕДСЕДНИК фин. ОДБОРА
Ран. Б. Тајсић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Јоца Ж. Јовановић

ЧЛАНОВИ:
Милан Ђ. Ђурић, Мил. Марковић, Др. Ст Нешић, Р. С. Поповић, Д. Ћирковић, П. Срећковић,

Народној Скупштини

Извештај одбора финансијског

I.

Одбор финансијски размотрио је предлог г. министра финансија, па из наведених разлога у предлогу мишљења је:

»Да се одобри министру финансија, да може поред буџетских кредита расходовати у 1890 год. још и ове суме:

1. дин. 13.356.75 на редовне и помажуће носаче;

2. дин. 4000 на подвозне, путне и селидбене трошкове чиновника и служитеља финансијских;

3. дин. 40.000 на канцеларијске потребе целе финансијске струке; и

4. дин. 20.000 на трошкове око катастарског премеравања у год. 1890.

Моли се Народна Скупштина, да ово мишљење одбора усвоји.

II.

Одбор финансијски расмотрио је предлог председника министарског Савета, заступника војног министра па је одлучио:

»Да се министру војном издатак од 9120 дин. учињен на хонорарне предаваче војених предмета на Великој Школи за време од 1. Новембра, 1888 до 1 Јануара 1890 год. одобри и стави на терет војеног буџета за 1888/9 рач год.

Част је фин. одбору предложити Народној Скупштини, да изволи предлог заступ. министра војеног одобрити.

III.

Одбор финансијски размотрио је предлог министра народне привреде, па из разлога наведених у предлогу мишљења је:

»Да се овласти министар привреде, да може извесне делове државног земљишта, на коме је зграда поштанско-телеграфског надлештва у Врању, продати и разменити, а неке од приватних лица одкупити, ради регулисања државног земљишта«.

Част је одбору поднети овај предлог министра привреде Народној Скупштини на одобрење.

IV.

Одбор финансијски проучио је предлог министра привреде, па из разлога, који су изнесени у предлогу мишљења је:

»Да се министру привреде може одобрити, да поред одобрених 9.000 дин. буџетом за 1890 год. на обдржавање пољa, набавку алата, набавку издржање стоке управе ратарске школе, може утрошити из државне готовике још 6936,60 дин. и ову суму показати у расходима за 1890 год.

Моли се Народна Скупштина, да ово мишљење одбора усвоји.

WWW.UNILIB.RS

V.

Одбор финансијски размотрио је предлог министра привреде, па је мишљења:

„*Да се може министру народне привреде одобрити, да на терет државне готовине за 1890 год. покаже у рачунима свога расхода још и суму од 11874·26 дин. поред одобрене му суме буџетом у 8.000 дин, на путне подвозне и селидбене трошкове чиновника, званичника и служитеља целе струке*".

С тога финан. одбор предлаже Народној Скупштини, да и она изволи усвојити ово мишљење, а тиме и предлог министра одобри.

VI.

Одбор финансијски разгледао је предлог министра привреде, па према разлозима изнесеним у предлогу мишљења је:

«*Да се министру народне привреде може одобрити, да на терет државне касе покаже у рачунима свога расхода за 1889 год. и 17.434·73 дин., колико је више утрошено на огрев и потребе канцеларске министарства и подчињених му надлештава, поред суме буџетом му одобрене и законом за изравнање рачунске са календарском годином у 58,333·33 дин и да може изузети из државне готовине за 1890 год. суму од 9.553·14 дин. за исплату неисплаћених рачуна, на издатак покаже у рачунима за 1890 год.*

Одбор финан. предлаже Народној Скупштини, да изволи усвојити мишљење одборско, којим се предлог министра привреде одобрава.

VII.

Одбор финансијски размотрио је предлог министра унутрашњих дела, па из разлога изнесених у предлогу мишљења је:

„*Да се одобри министру унутрашних дела тражени накнадни кредит за подмирење расхода за 1890 год. с тим, да падне на терет државне готовине и то:*

1.	На плату писара среских	17.868—
2.	„ „ полицијских практиканата	21.000—
3.	„ „ пандура и послужитеља	84.105—
4.	„ хватање хајдука и зликоваца	5.081·70
5.	„ подвозне, путне, селидбене и комисијске трошкове	13.000—
6.	На огрев и канцелар. потребе	5.000
	Свега дин	146.054·70

Част је одбору предложити Народној Скупштини, да изволи ово мишљење, којим се предлог одобрава, усвојити.

VIII.

Одбор финансијски размотрио је предлог министра привреде, па из разлога изнетих у предлогу мишљења је:

„*Да се министру привреде може одобрити, да суму од 8.572,43 дин. колико је по 4 рачуна издато на набавку и пренос америчке лозе у 1888 рач. години може изузети из готовине државне благајне и исту показати у рачунима свога расхода за 1890 год*".

Моли се Народна Скупштина, да ово мишљење усвоји.

IX.

Одбор финасијски размотрио је предлог министра финансија, па из разлога изнесених у поднетом предлогу, мишљења је:

«*Да се одобри министру финансија, да може у год. 1890 расходовати по општим кредитима, поред буџетских сума још:*

1, Дин. 100.000 по партији редовних непредвиђених потреба;

2, Дин. 20.000 на пенсионовање и стављање на расположење, саветника, министара и посланика;

3, Дин. 80.000 на пенсионовање цивилних чиновника; и

4, Дин. 8.000 на периодске повишице плата професорима и телеграфистима као и авансовање других чиновника».

Одбор финансијски предлаже Народној Скупштини, да овај предлог министра финансија изволи усвојити.

20 Марта 1891 год.
Београд

председник фин. одбора
Ран. Б. Тајсић
(има одвој. мишљење)

известилац
Јов. С. Јовановић

чланови:
Мил. Марковић, Мил. Ђ. Ђурић, Др. Ст. Нешић, Р. С. Поповић, Ј. Ж. Јовановић, П. Срећковић (одвој).

Председник — Претрес по овоме извештају ставља се сутра на дневни ред.

Сад прелазимо на дневни ред. На дневноме је реду други претрес закона о штампи.

Изволте чути известиоца.

Известилац Љ. Ћирић чита члан 29, (како је у одбору поправљен):

Члан 29.

Ко једним од средстава побројаних у чл. 6. напада погрдним изразима уставна права владаоца, чланова владалачког дома, законити ред престонога наследства, облик владавине у Србији и Устав казниће се са 200 — 500 дин. или 20—50 дана затвора.

Председник — Пошто нико не тражи реч стављам на гласање. Ко је за то, да се овај члан прими нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе).

Известилац прочита:

Члан 30.

Ко путем штампе изречно позива на непокорност према законима, уредбама или законим наредбама власти, казниће се са 50—500 динара, или затвором од 5 дана до 2 месеца.

Председник — Стављам на решење. Који је за то, да се овај члан прими нека седи, који је противан нека устане? (Сви седе).

Известилац прочита:

Члан 32.

Ко против чиновника, свештеника, јавног службеника као: поротника, сведока или грађанина, који привремено или стално врши какву јавну службу, и т. д.

Панта Срећковић — Ја сам захтевао да се овај члан избрише, а он не само да није избрисан него је и пооштрен. Ја мислим да је доста она исправка и не треба никакве друге казне. Ја сам вам и ономад говорио да нико неће, ни сељак нити ико износити што противу свештеника, ако свештеник није дао томе повода. Доста је она исправка и не треба ништа више. То је моје мишљење а ви решите како хоћете.

Известилац Љуб. П. Ћирић — Овим чланом 32 заштићени су од клевете не само свештеници и у опште јавни раденици, него и приватни људи. Ми мислимо да је закон за то да се њим заштити сваки од клевете. Г. Панта рече да нико неће противу свештеника, ако свештеник није крив. Но међутим имамо баш случаја да је у либералном листу изнешена велика клевета противу свештеника једнога села, како тај свештеник није хтео да иде на погреб неких лица. Међутим шта је било у ствари. Тај је свештеник изнео у новинама да није то истина и да су сви ти људи живи, за које се у „Независности" изнело да су умрли. За свештаника је то једна веома велика клевета и кад се таква једна клевета изнесе, онда он треба да нађе заштите у закону. Ми смо за то ставили у закону ако ко износи клевете да се казни. Ми смо ту казну повећали и казали смо: ко то учини да се казни од 200 — 600 дин, или затвором од 5 дана до два месеца.

Панта Срећковић — Тај свештеник, кога ви помињете, изашао је са исправком и то му је доста. Ако ставите овако силество ће света доћи у апс; ви ћете пре доћи у апс него ја

Председник — Претрес је свршен. Стављам на гласање члан 32, како га је прочитао известилац. Ко је за то, да се тај члан прими нека седи ко је противан нека устане? (Већина седи). Оглашујем да је Скупштина усвојила члан 32.

Известилац — Члан 38 враћен је одбору. Г. Алимпије Васиљевић чинио је једну примедбу код овога члана, но ми је нисмо имали. Налазимо да се овај члан није добро разумео, па па је због тога и враћен одбору; међутим ова је редакција добра, и мишљења смо да не треба да се мења. Ја ћу да прочитам овај члан. Ево како гласи тај члан: «Оптужени може у свима случајевима оптужења из предходног члана доказивати истинитост изнетих дела, а тужитељ износити противне доказе» Дакле утврђен је принцип да се може клевета доказивати и онда казна отпада, ако се докаже да је истина оно што се наводи, Други став овога члана гласи:

«Од овог правила изузимају се случаји: ако би се клевета односила на породичне односе и ако би о делу изнетом у клевети већ била поведена кривична истрага, све док о њему не би изишла извршна пресуда или решење, Нпр. каже се за извесног грађанина да је лопов и да је нешто украо.

Власт поведе истрагу и сад ако се докаже да тај није украо, онда ће се ономе који је то изнео, судити као клеветнику. Ми мислимо да је ова редакција добра. Напослетку долази последњи став овога члана, који гласи:

„Ако је дело клевете доказано, оптужени се ослобођава од казне».

Алимпије Васиљевић — Ја нисам код овога члана поднео писмен предлог, за то што су и известилац и министар пристали да се овај члан врати одбору. Овде стоји да се оптуженом не дозвољава да доказује истинитост ако је противу дела клевета поведена истрага, све док о том делу не би изишла извршна пресуда или решење. Нпр. Један каже да је тај и тај судија узео мито. Министар наређује истрагу, а судија тужи тога за клевету и сад оптужени не сме то доказивати док се не реши да се не би осујетила истрага. С тога требало би да се каже: «а дотле ће се одложити суђење противу оптуженог».

Известилац — Овде стоји да не смем доказивати док не изађе пресуда.

Коста Борисављевић — Ово што предлаже г. Алимпије није нужно, јер кад се поднесе уверење суд сам мора да сачека резултат овога другог дела да види хоће ли се овај грађанин огласити за лопова или не. То се по себи разуме да сваки суд мора овако поступати.

Алекса Ратарац — У овом члану 33. у последњој тачки коју је известилац прочитао стоји овако: „Ако је дело клевете доказано, оптужени се ослобођава; а овамо где се говори о застарелости каже се ово:

«Кривице учињене противу овога закона застаревају за три месеца од дана, кад су учињене. Како ће се сад то двоје помирити? — Може се истрага водити 5—6 месеци и сад онај који је оклеветан не може добити сатисфакцију, јер за то време може да застари кривица. За то ако можете, доведите ово у сагласност.

Председник — Пошто нико не тражи реч, објављујем, да је претрес свршен. Ко је за то, да се прочитани чл. 33. прими нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). Објављујем да је усвојен чл. 33.

Известилац прочита чл. 41. онако, како је поправљен у одбору.

Члан 41.

Све кривице штампом или ма којим средством чл. 6 извиђају и суде судови.

Кривице против овог закона учињене, извиђају и суде судови као хитне ствари. Свака тужба било приватна, било од државне власти, мора се узети у поступак најдаље петог дана од дана пријама у суду.

Дело узето у поступак, не сме се прекидати ни у ком случају до коначне расправе његове.

За радњу противну одредбама овога члана и члана 47. овога закона, односно рокова, министар правде, по званичној дужности, казниће председника суда, његовог заступника или дежурнога судију, или иследника по пропису чл. 38 закона о судијама.

Живојин Величковић — Ја сам на првом читању код овога члана изјавио, да је умесан предлог Љ. Јоксимовића односно иследног судије.

Иследни судија важан је фактор при извиђању штампар, преступа, као и при извиђању осталих кривичних дела. и кад овом одредбом хоћете да казните председника суда и дежурног судију са неправилан поступак при извиђању ових штампарских кривица, онда треба да ставите и то, да се и иследни судија казни, ако пропусти да подигне тужбу, те услед тога дело застари. Дакле ако хоћете истински да заштитите права наша, онда као што сте прописали казну за председника суда и дежурног судију, треба да пропишете казну и за иследног судију, јер ако то не учините, он може увек да учини, да дело застари. С тога ја предлажем, да се овде дода, да ће се казнити и иследни судија за неправилан рад.

Известилац — Ја примам тај додатак, и онда ће се овде ставити само: «и иследног судију».

Дим. Илиџановић — Господо, ја мислим да нема места предлогу г. Ж. Величковића, с тога, што се у оном члану, где се говори, ко је надлежан за подизање тужбе не каже да ће иследни судија подизати тужбе него окружна или среска полика власт. Дакле, додавати овде казну за иследног судију то би била безсмислица и молио бих Скупштину, да не прими такав предлог што се тиче државног тужиоца не ће бити кажњен ако би пропустио рок предвиђен у чл. 47, који је предвиђен овим чланом.

Жив. Величковић — Држ. тужилац односно иследни судија врло је важан фактор при извиђању свију кривичних дела. јер по крив., поступку без његове тужбе суд не може да решава о стављању под суд према чему излази, да суд не може ништа радити, ако иследни судија не поднесе тужбу и онда ће дело да застари. За то је не основана примедба. г. Илиџановића

Ст. Д. Рибарац — Господо, по првом одељку чл. 41. све кривице учињене штампом или ма којим средством из чл. 6. извиђају и суде судови. Данашња организација нашег судства једнострана је. Као што знате правосуђе је у рукама нарочитих органа, које плаћа држава, Тако једнострасно склопљено правосуђе није по мом мишљењу у довољној мери јемство за правду, нарочито за политичке слободе грађана. Због тога сам ја слободан да вам предложим измену *да све штампарске кривице суди порота*. Скупштини је чини ми се поднесен пројект за реорганизацију постојећег закона о пороти, и сад ако би Скупштина усвојила овај мој предлог, онда би при оном закону требало, да се пази на састав поротног суда тако, да буде јемства и за праведно суђење штампарских кривица. Поред тога што поротни суд, комбинован из грађана даје више јемства за правду, он је у исто доба и важна чињеница за политичко васпитање народа. После Устава, после гаранција, које је Устав обезбедио нама ништа друго не остаје него да спремимо народ како ће моћи да схвати све гаранције, које му Устав даје, а то ће да буде ако се народу да овакво почасно учашће и у правосуђе. Ако Инглеска може сада да служи за пример уставности, свима другим земљама, она за то између осталог има да благодари и својој пороти. Тако комбинован суд држи у управности јавно мишљење и сваког појединог грађанина. И само сада, кад су грађани довољно васпитани и образовини да могу да процене све односе и појаве у својој земљи, само тада могу да буду довољна контрола у земљи у свима јавним одношајима и пословима земаљским. У том случају један ће грађанин доћи да суди, други ће да чита оно што се пише, трећи ће да се интересује: како за суђење тако и за оно што се пише. На тај

начин цело јавно мишљење у земљи биће упућено да се брине о ономе, што се дешава у земљи и што ујемчава његов интерес, на тај начин, ја мислим, да ће да се подигне у народу и дух правде и правосуђа, јер онај, који данас суди биће принуђен, да суди добро и поштено, надајући се да ће сутра доћи време да се њему суди.

Ако, господо, баците поглед на то шта стоји у садањем закону о пороти, која дела суди порота по садањем закону, видићете да суди: разбојништва, паљевине и опасне крађе. Задржавајући се на томе, ја сам слободан да вас запитам, да ли мислите да је једна опасна крађа кадра, да нанесе више вреда друштву и његовом интересу, него ли једно дело, које се може да учини путем штампе против морала. Ја свакојако мислим да основа за здрав покрет и живот једнога народа састоји се у томе, ако се о једном народу буде чувала та морална основа, а она ће се чувати на тај начин, ако се једном народу да учешће у правосуђу, те на тај начин, да се интересује за све оно што види у његовом друштву. У историји старих народа имамо примера да су народи имали чак и апсолутног учешћа у правосуђу; то се може да нађе у историји старе апсолутне демонкратије грчке и римске. Али ја мислим да би тај начин суђења за данашње прилике био утопија, а ја што предлажем то би био конбиновани суд у коме ће моћи правда боље да се ујемчи, у коме ће они људи бити кадри да се уздигну изнад личних интереса и да могу право да суде.

Министар унутр. дела Ј. Ђаја — И моје је лично уверење увек било, а и странка, која је сад у већини у Скупштини, тежила је томе, да поротно суђење заузме место овом суђењу, које је до сада било заведено. Дакле, то је наша тежња, то је наше начело, наша увиђавност, да онде, где народ суди преко својих поротника, да је то суђење боље и савршеније, да је то израз демократске тежње, и у томе би се увек потпуно могли сложити са г. Рибарцем. Али и ако је нешто у начелу добро, не мора бити у сваком тренутку, и ако је порота једна стара словенска установа, ми знамо да је код нас била забатаљена, да је прилично извитоперена и да има гласова, који се против поротног суђења дижу, за то што порота није била добро уређена и што није била одговарала правим потребама и приликама.

Ви знате да је поднет један пројект закона о пороти, који тежи томе да се то поправи, како би порота у суђењу стекла онај глас, ону веру, коју заслужује и коју треба да има у српском народу. И онда кад се то постигне, онда ћу се и ја први, ма на коме месту био, сложити с вама да штампарске кривице суди порота. За сада, док је ово стање овако које сам обележио, и пошто по свој прилици, тај пројект неће моћи изаћи пред Скупштину, кад знамо да је порота усљед разних прилика и неприлика доведена до тога, да је у неколико и веру у народу изгубила, ја мислим да за сада треба да оставимо овако, па кад нам испадне за руком да поротно суђење дигнемо на ону висину, на којој треба да је, онда ћемо, разуме се, бити први, који ћемо тражити да те штампарске кривице суде пороти а не обични судови. С тога држим, да овај предлог не би требало сада усвојити но да га оставимо за будућност, кад будемо у повољнијим приликама (Чује се: врло добро)

Председник — Претрес је свршен. Предлог г. Рибарца није довољно потпомогнут, да би га могао ставити на гласање; с тога ћу ставити на гласање чл. 41 како је исправљен. Ко је за то, да се члан 41. прими како је исправљен, нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). Објављујем да је члан 41. како је исправљен примљен.

Известилац прочита:

Члан 47.

Кад решење о стављању под суд постане извршно, државни тужилац даће одмах суду тужбу, коју ће суд саопштити оптуженом, ако је у месту, а у најкраћем року, ако је ван места саопштења тужбе и најдаље за 10 дана претрес за суђење одредити, ако томе не стоји на путу судски одмор.

Живан Живановић — Код овога члана усвојен је предлог Радисава Митровића, да се штампарске кривице суде у „најкраћем року". То је свакојако добро, али ја мислим да је то како је прочитато, ипак неодређено и мислим да би томе требало одредити границе, рецимо 5 дана.

Известилац — Циљ је била овога поступка у закону о штампи као што знате, та, да се кривице штампарске што брже свршују, како би онај коме је увреда нанета добио после тога задовољења. Усљед тога дошло је оно, да ће тужилац дати тужбу суду, који ће је првог дана саопштити оптуженоме. Овде је разуме се изгубљен из вида случај, кад оптужени није у месту где је тужен. Кад је Радисав учинио примедбу код овога члана, ми смо рачунали да је довољан рок од 3 дана да се оптуженоме тужба саопшти, али наведени су и овакви примери, да може један писати из ужичког окр. нишкој „Слободи." Уредник ако буде оптужен, пријави га и каже: писац је тај и тај, из округа ужичког. Сад се тај ставља под суд и треба то да му се саопшти, то му није могуће саопштити за 3 дана, или још ако узмете да је то чиновник, који је на одсуству или трговац, који се својим пословима бави ван земље, онда дакле није могуће рок за то саопштење одредити, јер онда настаје питање, шта ће се радити са оним чиновником, који у томе року од 5 или 10 дана не би саопштио а међу тим имао је пуно узрока што то није могао саопштити? Дакле, кад смо све то разгледали, нашли смо да не можемо друкчије усвојити, него морамо метнути „у најкраћем року." Разуме се од тога може бити злоупотребе, али ако се чине злоупотребе, онда сваки има право да таквог чиновника за учињену му неправду оптужи суду. Узмите како год хоћете видећете да није могуће одредити рок.

Радисав Митровић — Мојим предлогом ја сам ишао на то, да ово саопштење иде преко истражног судије и ја видим да то одбор није хтео да усвоји. Но да не би било ових злоупотреба, као што рече г. Живан Живановић, ја бих молио г. известиоца да овај члан измени овако: ако оптужени живи у месту суда да тај рок буде од 1 дана, а ако је ван тога места да се стави „у најкраћем року." Да се не би штампарске кривице развлачиле, ја мислим да ово треба усвојити.

Известилац — Ја примам то, само вам кажем да и ту може наступити случај да оптужени није у месту и онда настаје питање да ли ће бити могуће да му се тужба саопшти за један дан.

Председник — Изволте чути како ће гласити тај члан.

Известилац чита: „кад решење о стављању под суд постане извршно, државни тужилац даће одмах а најдаље за три дана суду тужбу, коју ће суд првога дана саопштити туженом ако је у месту а у најкраћем року, ако је ван места, и од дана тужбе најмање за 10 дана претрес суђења одредити.

Председник — Претрес је свршен. Ко је за то, да се члан 47. прими, нека седи, које против, нека устане? (Сви седе). Објављујем да је чл. 47 примљен.

Известилац прочита:

Члан 53.

„Кривице учињене противу одредаба овога закона застаревају за 3 месеца од дана кад су учињене, за прекид застарелости вреде одредбе општег кривичног закона."

Као што знате, господо, у пројекту је било да кривице застаревају за 7 месеци и поред тога ова процедура није била овако успорена, како смо је на првом читању примили, него је била много бржа, јер за 5 дана тужени је морао дати одговор на тужбу, после 5 дана давао је тужилац против разиодмах се одређивао претрес. Међутим ми смо продужили тај рок од 5 дана на месец дана, па смо дали и тужиоцу месец дана рока за набављање доказа.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Одговорни уредник **Ранко Петровић**

Штампа крал. српске државне штампарије